

Հովհաննես Թումանյան

Նորից եկան էն հավքերը...

Նորից եկան էն հավքերը
Հեռվից եկան էն հավքերը,
Որ գարնանը կուգային:
Կանանչ կապա են հագել,

Կանանչ ճամփա են եկել,
Կանանչ մարզին ման կուգան:
Կանչե՛, հավիկը՛ս, կանչե՛
Կանչե՛, լավիկը՛ս, կանչե՛,
Կանչե՛, կանչիդ ես դուրբան:

Նորից եկան էն հավքերը,
Հեռվից եկան էն հավքերը,
Որ ամառը կուգային:
Կարմիր կապա են հագել,
Կարմիր ճամփա են եկել,

Կարմիր վարդին ձեն կուտան:
Երգե՛, հավիկը՛ս, երգե՛,
Երգե՛, լավիկը՛ս, երգե՛,
Երգե՛, երգիդ ես դուրբան:

Նորից եկան էն հավքերը,

Հեովից եկան էն հավքերը,

Որ աշնանը կուգային

Դեղին կապա են հագել,

Դեղին ճամփա են եկել,

Ու խաշամին ման կուգան:

Խոսե՛, հավիկը՛ս, խոսե՛,

Խոսե՛, լավիկըս, խոսե՛,

Խոսե՛, խոսքիդ ես դուրբան:

Նորից եկան էն հավքերը,

Հեովից եկան էն հավքերը,

Որ ձմեռը կուգային:

Ճերմակ կապա են հագել,

Ճերմակ ճամփա են եկել,

Ճերմակ ձյունին ման կուգան:

Ձենե՛, հավիկը՛ս, ձենե՛,

Ձենե՛, լավիկը՛ս, ձենե՛,

Ձենե՛, ձենիդ ես դուրբան:

1909
